

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 13 lutego 2014 r. *

Odwołanie — Chronione oznaczenia geograficzne — Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 —
Rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych dla wina —
Baza danych E-Bacchus — Tokaj

W sprawie C-31/13 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,
wniesione w dniu 22 stycznia 2013 r.,

Węgry, reprezentowane przez M.Z. Fehéra oraz K. Szíjjártó, działających w charakterze
pełnomocników,

wnosząca odwołanie,

w której pozostałymi uczestnikami postępowania są:

Komisja Europejska, reprezentowana przez V. Bottkę, B. Schimę oraz B. Eggers, działających
w charakterze pełnomocników,

strona pozwana w pierwszej instancji,

Republika Słowacka, reprezentowana przez B. Ricziową, działającą w charakterze pełnomocnika,

interwenient w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: M. Ilešič (sprawozdawca), prezes izby, C.G. Fernlund, A. Ó Caoimh, C. Toader
i E. Jarašiūnas, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Cruz Villalón,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 6 listopada 2013 r.,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: węgierski.

Wyrok

- 1 W swoim odwołaniu Węgry wnoszą o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 8 listopada 2012 r. w sprawie T-194/10 Węgry przeciwko Komisji (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), w którym Sąd uznał za niedopuszczalną skargę mającą na celu stwierdzenie nieważności dokonanego w dniu 26 lutego 2010 r. wpisu chronionej nazwy pochodzenia „Vinohradnícka oblasť Tokaj” (zwanego dalej „spornym wpisem”) widniejącego, ze wskazaniem Słowacji jako państwa pochodzenia, w elektronicznym rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych dla wina (zwanym dalej „bazą danych E-Bacchus”).

Ramy prawne

Rozporządzenie (WE) nr 1493/1999

- 2 Artykuł 54 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 179, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 26, s. 25) stanowił:

„1. Wina gatunkowe produkowane w określonych regionach (wina gatunkowe psr) to wina, które spełniają przepisy niniejszego tytułu oraz przepisy Wspólnoty i [przepisy] krajowe przyjęte w związku z nimi.

[...]

4. Państwa członkowskie prześlą do Komisji listę win gatunkowych psr, które zostały przez nie uznane jako wina gatunkowe, podając na temat każdego wina gatunkowego psr szczegółową informację odnoszącą się do krajowych przepisów zarządzających produkcją tych win gatunkowych psr.

5. Komisja opublikuje listę w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*”.

- 3 Rozporządzenie to zostało uchylone rozporządzeniem Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 3/2008 oraz uchylającym rozporządzenia (EWG) nr 2392/86 i (WE) nr 1493/1999 (Dz.U. L 148, s. 1).

Rozporządzenia nr 479/2008 i (WE) nr 1234/2007

- 4 Motyw 5 rozporządzenia nr 479/2008 stanowił, że należało „dokonać gruntownych zmian we wspólnotowym systemie stosowanym do sektora wina”.

- 5 Motyw 36 tego rozporządzenia brzmiał następująco:

„W celu zagwarantowania pewności prawnej nazwy pochodzenia oraz oznaczenia geograficzne stosowane we Wspólnocie powinny zostać wyłączone ze stosowania nowej procedury weryfikacji. Obowiązkiem państw członkowskich powinno być jednak dostarczenie Komisji podstawowych informacji oraz dokumentów, na podstawie których odnośne nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne zostały uznane na szczeblu krajowym; w przeciwnym razie ochrona wymienionych nazw i oznaczeń powinna zostać wycofana. Ze względu na zagwarantowanie pewności prawnej podstawy do anulowania istniejących już nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych powinny zostać ograniczone”.

- 6 Na mocy art. 51 ust. 1 rozporządzenia nr 479/2008 nazwy win chronione zgodnie z art. 51 i 54 rozporządzenia nr 1493/1999 były automatycznie chronione na mocy rozporządzenia nr 479/2008.

- 7 Rozporządzenie nr 479/2008 zostało uchylone ze skutkiem od dnia 1 sierpnia 2009 r. rozporządzeniem Rady (WE) nr 491/2009 z dnia 25 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 154, s. 1).
- 8 Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 491/2009 przewiduje, że odesłania do uchylonego rozporządzenia, czyli rozporządzenia nr 479/2009, rozumiane są jako odesłania do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1140/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. (Dz.U. L 312, s. 4) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1234/2007”), i są odczytywane zgodnie z odpowiednimi tabelami korelacji zamieszczonymi w załączniku XXII do tego rozporządzenia.
- 9 Wspomniane tabele korelacji wskazują, że art. 51 rozporządzenia nr 479/2008 odpowiada art. 118s rozporządzenia nr 1234/2007.
- 10 Na podstawie rozporządzenia nr 491/2009 i ze skutkiem od dnia 1 sierpnia 2009 r. rozporządzenie nr 479/2008 zostało zatem inkorporowane do rozporządzenia nr 1234/2007.
- 11 Artykuł 118i rozporządzenia nr 1234/2007 przewiduje:
„Na podstawie posiadanych informacji Komisja podejmuje decyzję [...] o objęciu ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego spełniających warunki określone w niniejszej podsekcji i zgodnych z prawem wspólnotowym, lub o odrzuceniu wniosku, w przypadku gdy warunki te nie są spełnione”.
- 12 Artykuł 118n rozporządzenia nr 1234/2007 stanowi:
„Komisja sporządza i prowadzi publicznie dostępny elektroniczny rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych dla wina”.
- 13 Artykuł 118s rozporządzenia nr 1234/2007, zatytułowany „Istniejące chronione nazwy win”, brzmi następująco:
„1. Nazwy win chronione zgodnie z art. 51 i 54 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i art. 28 rozporządzenia Komisji (WE) nr 753/2002 z dnia 29 kwietnia 2002 r. ustanawiającego niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 odnośnie do opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony niektórych produktów sektora wina [...] są automatycznie chronione na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja odnotowuje je w rejestrze przewidzianym w art. 118n niniejszego rozporządzenia.
2. W odniesieniu do chronionych nazw win, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie przekazują Komisji:
a) dokumentację techniczną [...];
b) krajowe decyzje o zatwierdzeniu.
3. Nazwy win, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do których nie przedłożono do dnia 31 grudnia 2011 r. informacji, o których mowa w ust. 2, tracą ochronę na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja podejmuje odpowiednie kroki formalne w celu usunięcia tych nazw z rejestru przewidzianego w art. 118n.

4. Artykuł 118r niniejszego rozporządzenia nie ma zastosowania w odniesieniu do istniejących chronionych nazw win, o których mowa w ust. 1.

Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja może [...] podjąć decyzję o unieważnieniu ochrony chronionych nazw win, o których mowa w ust. 1, jeśli nie spełniają one warunków ustanowionych w art. 118b”.

14 W dniu 1 sierpnia 2009 r. zgodnie z art. 118n rozporządzenia nr 1234/2007 baza danych E-Bacchus zastąpiła publikację list win gatunkowych psr w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Ta baza danych zawiera nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne win pochodzących z państw członkowskich na mocy rozporządzenia nr 1234/2007 oraz nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne dla win pochodzących z państw trzecich chronione na mocy umów dwustronnych pomiędzy Unią Europejską i tymi państwami trzecimi.

15 Artykuł 71 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 607/2009 z dnia 14 lipca 2009 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, określeń tradycyjnych, etykietowania i prezentacji niektórych produktów sektora wina (Dz.U. L 193, s. 60) stanowi:

„Komisja podejmuje decyzję o anulowaniu danej nazwy pochodzenia lub danego oznaczenia geograficznego zgodnie z art. 51 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 na podstawie dostępnych dokumentów zgodnie art. 51 ust. 2 tego rozporządzenia”.

16 Artykuł 73 rozporządzenia nr 607/2009, zatytułowany „Przepisy przejściowe”, przewiduje w ust. 1 i 2:

„1. Nazwy win uznawane przez państwa członkowskie za nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne do dnia 1 sierpnia 2009 r., które nie zostały opublikowane przez Komisję zgodnie z art. 54 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 lub z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 753/2002, podlegają procedurze przewidzianej w art. 51 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

2. Wszelkie zmiany specyfikacji produktu dotyczące nazw wina chronionych na podstawie art. 51 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 lub nazw wina niechronionych na podstawie art. 51 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, złożone do państwa członkowskiego najpóźniej dnia 1 sierpnia 2009 r., podlegają procedurze, o której mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, pod warunkiem że decyzja o wydaniu zgody przez państwo członkowskie oraz dokumentacja techniczna przewidziana w art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 są przekazane Komisji najpóźniej w dniu 31 grudnia 2011 r.”.

Okoliczności powstania sporu

17 W listach win gatunkowych psr opublikowanych przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 17 lutego 2006 r. (Dz.U. C 41, s. 1) i w dniu 10 maja 2007 r. (Dz.U. C 106, s. 1) zgodnie z art. 54 ust. 5 rozporządzenia nr 1493/1999 widniała chroniona nazwa pochodzenia „Vinohradnícka oblasť Tokaj” dla oznaczenia wina pochodzącego z obszaru uprawy winorośli Tokaj na Słowacji. Wspomniana chroniona nazwa pochodzenia została wpisana przez Komisję na podstawie danych dostarczonych przez władze słowackie, według których ta chroniona nazwa pochodzenia widnieje w §§ 8 i 34 zákon č. 182/2005 Z. z. o vinohradníctve a vinárstve (ustawy nr 182/2005 o uprawie winorośli i winiarstwie) z dnia 17 marca 2005 r. (zwanej dalej „ustawą nr 182/2005”).

18 Natomiast ostatnia lista win gatunkowych psr opublikowana w dniu 31 lipca 2009 r. (Dz.U. C 187, s. 1) przed wprowadzeniem bazy danych E-Bacchus zawierała w przeciwieństwie do poprzednich list chronioną nazwę pochodzenia „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť” i odniesienie do vyhláška Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 237/2005 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o podmienkach udeľovania výsadbových práv a ktorou sa vykonávajú niektoré ďalšie

ustanovenia zákona č. 182/2005 Z. z. o vinohradníctve a vinárstve (dekretu ministerstva roľníctva Republiky Slovenskej nr 237/2005 ustanawiającego tryb udzielania praw do sadzenia i wykonującego niektóre inne przepisy ustawy nr 182/2005) z dnia 13 maja 2005 r. (zwanego dalej „dekretom nr 237/2005”). Zmiana ta została dokonana na wniosek rządu słowackiego.

- 19 W dniu 1 sierpnia 2009 r. chroniona nazwa pochodzenia „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť” została wpisana do bazy danych E-Bacchus.
- 20 W dniu 30 listopada 2009 r. władze słowackie skierowały do Komisji pismo, w którym wniosły o zastąpienie w tej bazie danych chronionej nazwy pochodzenia „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť” chronioną nazwą pochodzenia „Vinohradnícka oblasť Tokaj”, a wręcz chronioną nazwą pochodzenia „Tokaj”. Na poparcie swojego wniosku wskazały, że właśnie te nazwy widnieją faktycznie w ich przepisach krajowych obowiązujących na dzień 1 sierpnia 2009 r., mianowicie w ustawie nr 182/2005 i w dekrete nr 237/2005.
- 21 W piśmie skierowanym do władz słowackich w dniu 18 lutego 2010 r. Komisja stwierdziła, że w przepisach tych widnieje tylko określenie „Vinohradnícka oblasť Tokaj”. W rezultacie oddaliła ona wniosek rządu słowackiego o wpisanie nazwy pochodzenia „Tokaj” do wspomnianej bazy. Według niej termin „Tokaj” widniał w przepisach krajowych nie oddzielnie, lecz jako element określeń złożonych z kilku terminów, takich jak „Vinohradnícka oblasť Tokaj”, „Akostné víno pochádzajúce z vinohradníckej oblasti Tokaj” lub „Tokajské víno”.
- 22 W dniu 26 lutego 2010 r. Komisja, przyjmując natomiast do wiadomości inne argumenty wysunięte przez władze słowackie w ich piśmie z dnia 30 listopada 2009 r., zmieniła przy uwzględnieniu przepisów słowackich obowiązujących w dniu 1 sierpnia 2009 r. informacje zawarte w bazie danych E-Bacchus, aby uzgodnić je z dokładnym brzmieniem rozpatrywanych przepisów, i tym samym dokonała spornego wpisu.
- 23 W skierowanym do Komisji piśmie z dnia 5 marca 2010 r. władze węgierskie zakwestionowały ten wpis. Podniosły one, że właściwa nazwa pochodzenia brzmiałaby „Tokajská vinohradnícka oblasť”, a nie „Vinohradnícka oblasť Tokaj”. Odniosły się one do nowej ustawy słowackiej o winach, mianowicie do zákon č. 313/2009 Z. z. o vinohradníctve a vinárstve (ustawy nr 313/2009 o uprawie winorośli i winiarstwie) z dnia 30 czerwca 2009 r. (zwaną dalej „ustawą nr 313/2009”), która weszła w życie w dniu 1 września 2009 r. i w której widniało określenie „Tokajská vinohradnícka oblasť”.
- 24 W dniu 27 kwietnia 2010 r. parlament słowacki przyjął nową ustawę uchylającą ustawę nr 313/2009 i wprowadzającą chronioną nazwę pochodzenia „Tokaj”. Ta nowa ustawa weszła w życie w dniu 1 czerwca 2010 r.

Postępowanie przed Sądem i zaskarżony wyrok

- 25 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 28 kwietnia 2010 r. Węgry wniosły skargę mającą na celu stwierdzenie nieważności spornego wpisu.
- 26 Postanowieniem z dnia 13 września 2010 r. Republika Słowacka została dopuszczona do udziału w sprawie w charakterze interwenienta po stronie Komisji.
- 27 W toku rozprawy przed Sądem Komisja podniosła zarzut niedopuszczalności, wskazując, że sporny wpis nie stanowi „aktu zaskarżalnego” w rozumieniu art. 263 TFUE. Opierając się na wyroku Sądu z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie T-237/08 Abadía Retuerta przeciwko OHIM (CUVÉE PALOMAR), Zb.Orz. s. II-1583, pkt 101, Komisja podniosła, że źródłem ochrony chronionej nazwy pochodzenia „Vinohradnícka oblasť Tokaj” jest ustawodawstwo słowackie, tak że sporny wpis nie ma skutków prawnych.

28 Zaskarżonym wyrokiem Sąd odrzucił skargę Węgier jako niedopuszczalną na tej podstawie, że sporny wpis nie wywołuje skutków prawnych i z tego względu nie jest „aktem zaskarżalnym” w rozumieniu art. 263 TFUE. Sąd oparł się w szczególności na automatycznym charakterze ustanowionej art. 118s ust. 1 rozporządzenia nr 1234/2007 ochrony nazw wina już chronionych na podstawie rozporządzenia nr 1493/1999. W tym względzie Sąd wypowiedział się w pkt 21 zaskarżonego wyroku w następujący sposób:

„Z automatycznego charakteru ochrony nazw wina już chronionych na podstawie rozporządzenia nr 1493/1999, ustanowionego art. 118s ust. 1 rozporządzenia nr 1234/2007 [...], wynika, że w odniesieniu do wspomnianych nazw win wpis do bazy danych E-Bacchus nie jest wymagany do tego, by te nazwy win korzystały z ochrony na poziomie Unii. Rozpatrywane nazwy win są bowiem chronione »automatycznie« na podstawie rozporządzenia nr 1234/2007 [...], przy czym ochrona ta nie zależy od ich wpisu do wspomnianej bazy danych. Wpis ten jest wyłącznie konsekwencją automatycznego przejścia już istniejącej ochrony z jednego systemu regulacyjnego na inny, a nie warunkiem tej ochrony. Wynika z tego, że skoro chroniona nazwa pochodzenia »Vinohradnícka oblasť Tokaj« należy do nazw wina już chronionych na podstawie rozporządzenia nr 1493/1999, jej wpis do bazy danych E-Bacchus nie był wymagany do tego, by chroniona nazwa pochodzenia korzystała z ochrony na poziomie Unii”.

29 Co się tyczy bardziej szczegółowo ochrony na podstawie rozporządzenia nr 1493/1999, Sąd uznał w pkt 23 zaskarżonego wyroku, że „wspólnotowa ochrona nazw win, ustanowiona przez [wspomniane rozporządzenie], opierała się na nazwach wina takich, jakie zostały określone w przepisach prawnych państw członkowskich, z poszanowaniem mających zastosowanie przepisów wspomnianego rozporządzenia. Ochrona ta nie wynikała mianowicie z autonomicznej procedury wspólnotowej ani też z mechanizmu, w ramach którego oznaczenia geograficzne uznane przez państwa członkowskie byłyby zatwierdzane w wiążącym akcie prawa wspólnotowego [zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Abadía Retuerta przeciwko OHIM (CUVÉE PALOMAR), pkt 97]”.

30 Sąd orzekł zatem, że wniosku tego nie podważają ani błędna publikacja chronionej nazwy pochodzenia „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť” w liście win gatunkowych psr opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 31 lipca 2009 r., ani uchwalenie ustawy nr 313/2009.

31 W tym względzie Sąd uznał, po pierwsze, w pkt 26 zaskarżonego wyroku, że błędna publikacja w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* z uwagi na jej charakter informacyjny „nie podważa ochrony przyznanej przez rozporządzenie nr 1493/1999 nazwom pochodzenia korzystającym z ochrony na mocy ustawodawstwa słowackiego, włącznie z nazwą »Vinohradnícka oblasť Tokaj«”.

32 Po drugie, Sąd wyjaśnił w pkt 28 swojego wyroku, że ustawa nr 313/2009, która uchyliła ustawę nr 182/2005 i dekret nr 237/2005 i która stanowi, że słowacki obszar uprawy winorośli obejmuje podjednostkę „Tokajská vinohradnícka oblasť”, weszła w życie w dniu 1 września 2009 r., podczas gdy dla wpisu do bazy danych E-Bacchus miały znaczenie tylko akty prawodawcze obowiązujące na dzień 1 sierpnia 2009 r.

33 Ponadto w pkt 29 i 30 zaskarżonego wyroku Sąd oddalił argumentację Węgier, zgodnie z którą należałoby zastosować art. 73 ust. 2 rozporządzenia nr 607/2009, jako że przepis ten implikuje istnienie specyfikacji związanej z nazwami win. W jego ocenie nie można uznać ustawy nr 313/2009 za zmianę dotyczącą specyfikacji rozpatrywanych nazw, gdyż w chwili zmiany dokonanej w bazie danych E-Bacchus, to znaczy w dniu 26 lutego 2010 r., Republika Słowacka nie przekazała jeszcze Komisji żadnej specyfikacji dotyczącej nazwy „Vinohradnícka oblasť Tokaj” lub „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť”.

34 Sąd oddalił także pozostałe argumenty wysunięte przez Węgry na poparcie dopuszczalności ich skargi.

- 35 I tak, co się tyczy w pierwszej kolejności argumentu, zgodnie z którym należy uznać, że ze względu na swoje znaczenie baza danych E-Bacchus jako źródło informacji dla zainteresowanych osób trzecich wywołuje skutki prawne wobec tych osób, Sąd uznał w pkt 33 zaskarżonego wyroku, iż wspomniana funkcja informacyjna nie może zmieniać w sposób istotny sytuacji wspomnianych osób trzecich, jako że możliwość powoływania się na środki krajowe, poprzez które Republika Słowacka wprowadziła tę ochronę, wynika z opublikowania tych przepisów w dzienniku urzędowym Republiki Słowackiej, a nie z wpisu do tej bazy danych.
- 36 Co się tyczy w drugiej kolejności argumentu Węgier, zgodnie z którym ochrona przyznana poprzez wpis do bazy danych E-Bacchus nie jest automatyczna, jako że Komisja jest zobowiązana do sprawdzenia, czy spełnione są przesłanki pozwalające na korzystanie z tej ochrony, Sąd orzekł w pkt 34 i 35 zaskarżonego wyroku, że art. 118s ust. 4 rozporządzenia nr 1234/2007 przyznaje Komisji do dnia 31 grudnia 2014 r. uprawnienie do unieważnienia pod pewnymi warunkami automatycznej ochrony nazw chronionych na podstawie rozporządzenia nr 1493/1999, lecz że uprawnienie to może rzeczywiście być wykonywane dopiero po przedstawieniu dokumentacji technicznej obejmującej specyfikację. Zaś w chwili dokonania spornego wpisu Republika Słowacka nie przedstawiła jeszcze Komisji specyfikacji. W dacie tej Komisja zatem nie dokonała jeszcze kontroli na mocy art. 118s ust. 4 rozporządzenia nr 1234/2007 i nie była także zobowiązana do uczynienia tego.
- 37 W zakresie, w jakim Węgry również podniosły, że zasada dobrej administracji obligowała Komisję do sprawdzenia dokładności, aktualności, prawdziwości i właściwego charakteru danych przedstawionych przez państwa członkowskie, Sąd orzekł – przy braku konieczności rozstrzygnięcia kwestii, czy taki obowiązek istniał – że kwestia ta w każdym razie nie jest w stanie zmienić w sposób istotny sytuacji prawnej zainteresowanych osób trzecich.
- 38 W pkt 36 zaskarżonego wyroku Sąd oddalił również argument Węgier, zgodnie z którym zawartość bazy danych E-Bacchus determinuje zawartość dokumentacji technicznej, która na mocy art. 118s ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1234/2007 powinna być złożona najpóźniej w dniu 31 grudnia 2011 r. Orzekł on, że zawartość tej dokumentacji zależy – na podstawie uregulowania wspólnotowego – od przepisów krajowych, a nie od wpisu do bazy danych E-Bacchus. To samo rozumowanie zostało zastosowane w pkt 37 zaskarżonego wyroku w odniesieniu do oddalenia argumentu Węgier, zgodnie z którym wpis do bazy danych E-Bacchus determinuje obowiązkowe oznaczenia w zakresie etykietowania i prezentacji produktów przewidziane w rozporządzeniu nr 1234/2007.

Żądania stron

- 39 W swoim odwołaniu Węgry wnoszą do Trybunału o:
- uchylene zaskarżonego wyroku;
 - wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie zgodnie z art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.
- 40 Komisja wnosi do Trybunału o:
- oddalenie odwołania;
 - posiłkowo, oddalenie skargi rządu węgierskiego oraz
 - obciążenie Węgier kosztami postępowania.

41 Republika Słowacka wnosi do Trybunału o:

- oddalenie odwołania oraz
- obciążenie Węgier kosztami postępowania.

W przedmiocie odwołania

42 Na poparcie odwołania Węgry podnoszą co do istoty trzy zarzuty. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa przez Sąd przy wykładni pojęcia aktu zaskarżalnego w rozumieniu art. 263 TFUE. W zarzucie drugim Węgry podnoszą naruszenie zasady równego traktowania. Zarzut trzeci dotyczy braku uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

W przedmiocie zarzutu pierwszego

Argumentacja stron

43 W zarzucie pierwszym Węgry podnoszą, że Sąd, stwierdzając, iż sporny wpis nie wywołuje skutków prawnych, naruszył prawo. Na poparcie tego zarzutu Węgry wyliczają co do istoty cztery argumenty.

44 Poprzez argument pierwszy, w postaci wyrażonej w odwołaniu i podczas rozprawy, Węgry starają się wykazać, że Komisja, dokonując spornego wpisu, objęła na mocy art. 118s rozporządzenia nr 1234/2007 ochroną nazwę wina, której nie można uznać według odpowiedniego uregulowania Unii za korzystającą z ochrony na podstawie prawa krajowego w dniu 1 sierpnia 2009 r. Wpis nazwy wina do bazy danych E-Bacchus ma zdaniem Węgier skutek polegający na poświadczeniu istnienia ochrony na podstawie nowego systemu prawnego Unii, ustanowionego przez wspomniane rozporządzenie, które podnosi do poziomu europejskiego ochronę nazw win istniejącą uprzednio tylko na szczeblu krajowym. Tym samym wpis do bazy danych E-Bacchus nie jest jedynie konsekwencją automatycznego przejścia z jednego systemu regulacyjnego ochrony nazw win na inny, jak to orzekł Sąd.

45 W tych okolicznościach Węgry stwierdzają, że bazy danych E-Bacchus nie można uznać za prostą digitalizację nazw win analogiczną do list win gatunkowych psr publikowanych w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* i pozbawionych skutków prawnych. W rezultacie wnioski wyciągnięte przez Sąd w ww. wyroku w sprawie Abadía Retuerta przeciwko OHIM (CUVÉE PALOMAR), zgodnie z którymi listy publikowane we wspomnianej serii C mają tylko charakter informacyjny, nie mają w żaden sposób zastosowania do bazy danych E-Bacchus.

46 Węgry uważają w drugiej kolejności, że Komisja, dokonując wpisu do bazy danych E-Bacchus, powinna przeprowadzić kontrolę nazw wina, które mają być wpisane do wspomnianej bazy. Chociaż art. 118s ust. 4 rozporządzenia nr 1234/2007 nie ma być stosowany, Komisja jest jednak zobowiązana do sprawdzenia, czy nazwy te były „uznawane przez państwa członkowskie” za nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne do dnia 1 sierpnia 2009 r.

47 W trzeciej kolejności skutki prawne wpisu do bazy danych E-Bacchus zdaniem Węgier pociągają za sobą również inne konsekwencje, mianowicie obowiązek sporządzenia specyfikacji dla nazw wpisanych do bazy danych E-Bacchus, którą to specyfikację należało przedłożyć dla istniejących nazw najpóźniej do końca 2011 r., gdyż w przeciwnym razie odnośne nazwy powinny zostać usunięte ze wspomnianej bazy danych. Wpis do tej bazy miałby także konsekwencje w dziedzinie etykietowania.

- 48 Węgry podnoszą w czwartej kolejności, że ze względu na swoją funkcję polegającą na prowadzeniu rejestru chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych oraz na podstawie zasad dobrej administracji, lojalnej współpracy i pewności prawa Komisja powinna była odnotować przyjęcie przez Republikę Słowacką ustawy nr 313/2009.
- 49 W ocenie Komisji zarzut pierwszy Węgier opiera się na błędnej interpretacji mającego zastosowanie ustawodawstwa. Przypomina ona, że na mocy art. 118s ust. 1 rozporządzenia nr 1234/2007 nazwy win korzystające już z ochrony na podstawie art. 51 i 54 rozporządzenia nr 1493/1999 są chronione automatycznie na mocy rozporządzenia nr 1234/2007 bez potrzeby wydania przez Komisję jakiegokolwiek decyzji w tym względzie.
- 50 Zdaniem Komisji ochrona nazw wynika zatem z samego rozporządzenia, a nie z późniejszego wpisu do bazy danych E-Bacchus. Z uwagi na swoją rolę czysto informacyjną, analogiczną do roli list publikowanych w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, wpis do bazy danych E-Bacchus nie może zmienić sytuacji prawnej osób trzecich i Sąd nie naruszył prawa, stosując swój ww. wyrok w sprawie Abadía Retuerta przeciwko OHIM (CUVÉE PALOMAR) do niniejszego przypadku. Brak skutków prawnych spornego wpisu jest zresztą potwierdzony przez okoliczność, że ochrona na poziomie Unii jest przyznana tymczasowo i miała ustać w razie nieprzedłożenia specyfikacji przed końcem 2011 r.
- 51 Komisja odpiesa także argumenty Węgier dotyczące jej uprawnień kontrolnych i podkreśla automatyczny charakter wpisu już chronionych nazw win oraz brak procedury na poziomie europejskim. W tym względzie wskazuje, że na podstawie art. 73 rozporządzenia nr 607/2009 powinna ona wpisywać do bazy danych E-Bacchus wszystkie nowe nazwy pochodzenia i wszystkie nowe oznaczenia geograficzne „uznawane przez państwa członkowskie” do dnia 1 sierpnia 2009 r. Ponadto skoro Republika Słowacka w chwili dokonania spornego wpisu nie przedłożyła jeszcze Komisji specyfikacji, Komisja nie skorzystała z jakiegokolwiek uprawnienia kontrolnego na mocy art. 118s ust. 4 rozporządzenia nr 1234/2007 i nie była także zobowiązana do uczynienia tego.
- 52 Komisja podważa wreszcie argumenty Węgier dotyczące skutków wpisu do bazy danych E-Bacchus dla specyfikacji i etykietowania, podnosząc, że poprzez te argumenty Węgry starają się w rzeczywistości doprowadzić do ponownego rozpatrzenia przez Trybunał zarzutów przedstawionych w pierwszej instancji.
- 53 Republika Słowacka uważa podobnie jak Komisja, że zarzut pierwszy jest bezzasadny. W tym względzie uważa, że wpis istniejących nazw win do bazy danych E-Bacchus nie ma skutków prawnych i nie stanowi z tego względu aktu zaskarżalnego w rozumieniu art. 263 TFUE. Na poparcie tego wniosku Republika Słowacka powołuje się na wcześniejsze uregulowanie, które według niej ustanawiało już ochronę nazw win na szczeblu Unii.

Ocena Trybunału

- 54 Z utrwalonego orzecznictwa wynika, że za akty zaskarżalne w rozumieniu art. 263 TFUE uważa się wszelkie przepisy wydane przez instytucje Unii, bez względu na ich formę, które mają na celu wywołanie wiążących skutków prawnych (zob. w szczególności wyroki: z dnia 2 marca 1994 r. w sprawie C-316/91 Parlament przeciwko Radzie, Rec. s. I-625, pkt 8; z dnia 24 listopada 2005 r. w sprawach połączonych C-138/03, C-324/03 i C-431/03 Włochy przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-10043, pkt 32; a także z dnia 13 października 2011 r. w sprawach połączonych C-463/10 P i C-475/10 P Deutsche Post i Niemcy przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-9639, pkt 36).
- 55 Te wiążące skutki prawne aktu należy oceniać w zależności od obiektywnych kryteriów, takich jak jego treść tego aktu (zob. podobnie w szczególności wyroki: z dnia 11 listopada 1981 r. w sprawie 60/81 IBM przeciwko Komisji, Rec. s. 2639, pkt 9; z dnia 20 marca 1997 r. w sprawie C-57/95 Francja

przeciwko Komisji, Rec. s. I-1627, pkt 9), przy uwzględnieniu w razie potrzeby okoliczności jego przyjęcia (zob. podobnie w szczególności postanowienie z dnia 13 czerwca 1991 r. w sprawie C-50/90 Sunzest przeciwko Komisji, Rec. s. I-2917, pkt 13; wyrok z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie C-362/08 P Internationaler Hilfsfonds przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-669, pkt 58), a także uprawnień instytucji, która wydała akt (zob. podobnie w szczególności wyrok z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie C-301/03 Włochy przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-10217, pkt 28).

- 56 Co się tyczy w pierwszej kolejności treści spornego wpisu, jest bezsporne, że Komisja w dniu 26 lutego 2010 r. zmieniła zawartość bazy danych E-Bacchus, zastępując chronioną nazwę pochodzenia „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť” nazwą „Vinohradnícka oblasť Tokaj” bez modyfikowania odniesienia do właściwego aktu prawa krajowego, mianowicie dekretu nr 237/2005, i zachowując jako datę odniesienia dzień 1 sierpnia 2009 r. Z treści spornego wpisu, wskazującego zarówno słowacki akt prawny, jak i datę odniesienia, wynika zatem, że przejściowy system ochrony nazw pochodzenia, w postaci ustanowionej art. 118s rozporządzenia nr 1234/2007, opiera się na nazwach wina uznanych przez ustawodawstwo krajowe we wspomnianej dacie.
- 57 Co się tyczy w drugiej kolejności okoliczności, w których miało miejsce dokonanie spornego wpisu, z motywu 36 rozporządzenia nr 479/2008 wynika, że celem systemu przejściowego jest wyłączenie nazw pochodzenia oraz oznaczeń geograficznych już stosowanych w Unii ze stosowania nowej procedury weryfikacji oraz ograniczenie podstaw anulowania ze względu na zagwarantowanie pewności prawnej.
- 58 Wynika z tego, że system przejściowy przewidziany w art. 118s rozporządzenia nr 1234/2007 został wprowadzony do celów zachowania, ze względu na zagwarantowanie pewności prawa, ochrony nazw wina już chronionych przed dniem 1 sierpnia 2009 r. w prawie krajowym i tym samym na poziomie Unii na mocy rozporządzenia nr 1493/1999. Brzmienie art. 118s ust. 1 rozporządzenia nr 1234/2007 potwierdza ten cel, przewidując, że te nazwy win są „automatycznie chronione na mocy niniejszego rozporządzenia”. Z tego względu Sąd słusznie uznał w pkt 21 zaskarżonego wyroku, że ochrona istniejących nazw win ma charakter automatyczny.
- 59 Co się tyczy w trzeciej kolejności uprawnienia przysługującego Komisji w toku dokonywania spornego wpisu, prawdą jest, że mimo automatycznego charakteru ochrony istniejących nazw win instytucja ta może podjąć do dnia 31 grudnia 2014 r. i w oparciu o art. 118s ust. 4 akapit drugi rozporządzenia nr 1234/2007 decyzję o unieważnieniu automatycznej ochrony nazw wina na mocy art. 118s ust. 1 wspomnianego rozporządzenia.
- 60 Jednakże sporny wpis nie stanowi takiego unieważnienia. Jak wynika z art. 71 ust. 2 rozporządzenia nr 607/2009 i jak przyznały Węgry w swoim odwołaniu, Komisja może skorzystać z tego uprawnienia dopiero po przekazaniu przez państwa członkowskie dokumentacji technicznej zawierającej specyfikację i krajowych decyzji o zatwierdzeniu zgodnie z art. 118s ust. 2 rozporządzenia nr 1234/2007.
- 61 W tym względzie Sąd stwierdził zaś w pkt 34 zaskarżonego wyroku, że Republika Słowacka nie przedłożyła jeszcze Komisji dokumentacji technicznej w dacie dokonania spornego wpisu, co zresztą nie jest podważane w ramach niniejszego odwołania. Z tego względu Sąd słusznie uznał w tym punkcie 34, że przed przekazaniem tych dokumentów Komisji nie była ona ani zobowiązana, ani upoważniona do przeprowadzenia kontroli istniejących chronionych nazw win, o których mowa w art. 118s rozporządzenia nr 1234/2007.
- 62 Wniosku tego nie podważa okoliczność, że Komisja zmieniła w dniu 26 lutego 2010 r. na wniosek rządu słowackiego wpis w bazie danych E-Bacchus, zastępując chronioną nazwę pochodzenia „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť” nazwą „Vinohradnícka oblasť Tokaj”. Podstawą tej zmiany nie była bowiem kontrola ani ocena Komisji, lecz opierała się ona na art. 73 ust. 1 rozporządzenia nr 607/2009 rozszerzającym automatyczną ochronę na podstawie art. 118s

rozporządzenia nr 1234/2007 na nazwy wina rzeczywiście chronione na mocy prawa krajowego w dniu 1 sierpnia 2009 r. i tym samym na mocy rozporządzenia nr 1493/1999, które to nazwy nie widniały na ostatniej liście win gatunkowych psr opublikowanej w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

- 63 Z całości poprzedzających rozważań wynika, że wpis do bazy danych E-Bacchus, dokonany przez Komisję na mocy art. 73 ust. 1 rozporządzenia nr 607/2009 w odniesieniu do nazw wina uznawanych przez państwa członkowskie za nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne do dnia 1 sierpnia 2009 r., które nie zostały opublikowane przez Komisję zgodnie z art. 54 ust. 5 rozporządzenia nr 1493/1999, nie ma żadnego wpływu na automatyczną ochronę, z której nazwy te korzystają na poziomie Unii. Komisja nie jest bowiem upoważniona do przyznania ochrony ani do decydowania, która nazwa wina powinna zostać wpisana do bazy danych E-Bacchus na mocy wspomnianego art. 73 ust. 1. Zatem nie ma potrzeby rozróżniania pomiędzy skutkami wpisu na listy win gatunkowych psr publikowane w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* a skutkami wpisu do bazy danych E-Bacchus.
- 64 Z tego względu Sąd słusznie orzekł w pkt 21 i 23 zaskarżonego wyroku, że wpis do bazy danych E-Bacchus nie jest wymagany do tego, by wspomniane nazwy wina korzystały z ochrony na poziomie Unii, skoro nazwy te są chronione automatycznie na podstawie rozporządzenia nr 1234/2007, ze zmianami, przy czym ochrona ta nie zależy od ich wpisu do wspomnianej bazy danych.
- 65 Jako że sporny wpis nie spełnia wymogów przywołanych w orzecznictwie przytoczonym w pkt 54 niniejszego wyroku, Sąd nie naruszył prawa, stwierdzając, że wpis ten nie stanowi aktu zaskarżalnego.
- 66 Stwierdzenia tego w żaden sposób nie podważają argumenty Węgier wymienione w pkt 47 i 48 niniejszego wyroku.
- 67 W tym względzie należy podkreślić, że Węgry uważają zarówno skutki dla etykietowania i treści specyfikacji, jak i obowiązek odnotowania przez Komisję przyjęcia nowej ustawy słowackiej za konieczne konsekwencje wiążących skutków prawnych, które należało przyznać wpisowi do bazy danych E-Bacchus. Argumenty te nie podważają w żaden sposób stwierdzenia, do którego doszedł Sąd w pkt 38 zaskarżonego wyroku, a zgodnie z którym sporny wpis nie wywoływał skutków prawnych, i z tego względu zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału są one nieistotne dla sprawy (zob. wyroki: z dnia 12 lipca 2001 r. w sprawach połączonych C-302/99 P i C-308/99 P Komisja i Francja przeciwko TF1 Rec. s. I-5603, pkt 26, 29; a także z dnia 28 czerwca 2005 r. w sprawach połączonych C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P i C-213/02 P Dansk Rørindustri i in. przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-5425, pkt 148).
- 68 Z całości powyższych rozważań wynika, że należy oddalić zarzut pierwszy Węgier.

W przedmiocie zarzutu drugiego

Argumentacja stron

- 69 W zarzucie drugim Węgry podnoszą, że Sąd, orzekając, iż sporny wpis nie jest „aktem zaskarżalnym” w rozumieniu art. 263 TFUE, naruszył zasadę równego traktowania, jako że w odmienny sposób potraktowałby jakikolwiek wpis tego rodzaju w stosunku do nowych wpisów, które zdaniem Węgier mogły być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności na mocy art. 263 TFUE.
- 70 Węgry podkreślają, że baza danych E-Bacchus tworzy rejestr jednolity. W rezultacie w ocenie tego państwa członkowskiego błędne jest uważanie, że tylko wpisy dotyczące nowych nazw wywierają skutek prawny. Pomimo różnic pomiędzy dwoma systemami prawnymi regulującymi przyznanie ochrony

nazwom win zainteresowani powinni być w stanie zakwestionować wszelkie środki instytucji, poprzez które ochrona nazw win przyznana na mocy prawa krajowego jest przekształcana w ochronę w ramach prawa Unii.

- 71 Według Komisji istniejące chronione nazwy win i nowe nazwy podlegają odmiennym sytuacjom prawnym i faktycznym i nie są one zatem porównywalne. W toku rozprawy Komisja podkreśliła również, że w ramach nowego systemu dotyczącego sektora wina Unii należy do niej przyjęcie ostatecznej decyzji o przyznaniu ochrony danej nazwie wina.
- 72 W ocenie Republiki Słowackiej różnice na płaszczyźnie skutków prawnych wpisu do bazy danych E-Bacchus pomiędzy istniejącymi nazwami win i nowymi nazwami są zgodne z prawem i nie stanowią naruszenia zasady równego traktowania. Natomiast miałyby to miejsce w przypadku identycznego traktowania wpisów istniejących nazw win i nowych nazw win, jako że w takim przypadku nie zostałyby uwzględnione obiektywne różnice pomiędzy tymi dwiema sytuacjami.

Ocena Trybunału

- 73 Ogólna zasada równego traktowania, która stanowi jedną z podstawowych zasad prawa Unii, wymaga, aby nie traktować sytuacji porównywalnych w sposób odmienny oraz sytuacji różnych w identyczny sposób, chyba że takie traktowanie jest obiektywnie uzasadnione (zob. w szczególności wyroki: z dnia 9 września 2004 r. w sprawie C-304/01 Hiszpania przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-7655, pkt 31; z dnia 3 marca 2005 r. w sprawie C-283/02 Włochy przeciwko Komisji, pkt 79).
- 74 Jak wynika z motywu 5 rozporządzenia nr 479/2008, system Unii stosowany do sektora wina został w drodze tego rozporządzenia zmieniony gruntownie, aby osiągnąć cele związane w szczególności z jakością win. W tym celu nowy system ochrony poddaje każdy wniosek o ochronę nazwy wina dogłębnej weryfikacji, która przebiega w dwóch etapach, mianowicie na poziomie krajowym, a następnie na poziomie Unii, zgodnie z art. 118e–118i rozporządzenia nr 1234/2007, przy czym nie jest uznawany żaden automatyzm w tym względzie, jako że Komisji przysługuje rzeczywista kompetencja decyzyjna na mocy art. 118i rozporządzenia nr 1234/2007, pozwalająca jej objąć ochroną nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne lub odmówić jej w zależności od tego, czy warunki określone przez wspomniane rozporządzenie są spełnione, czy też nie.
- 75 Ponieważ okoliczności prawne i uprawnienia Komisji związane z wpisem do bazy danych E-Bacchus na mocy obu systemów ochrony nazw win, jakie zostały wprowadzone przez prawodawcę Unii, nie są porównywalne, argument Węgier dotyczący naruszenia zasady równego traktowania przez Sąd nie może być uwzględniony.
- 76 Należy zatem oddalić zarzut drugi jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu trzeciego

Argumentacja stron

- 77 Podnosząc zarzut trzeci, Węgry uważają, że wyrok Sądu obarczony jest brakiem uzasadnienia w zakresie, w jakim nie ustosunkowano się w nim do argumentów wysuniętych przez Węgry w skardze i w toku rozprawy. Zarzut ten dzieli się na dwie części.
- 78 W pierwszej części zarzutu trzeciego Węgry podnoszą, że Sąd nie odniósł się do ich argumentu, zgodnie z którym do celów ustalenia istnienia nazwy chronionej w państwie członkowskim w rozumieniu art. 118s rozporządzenia nr 1234/2007 decydującą datą jest data opublikowania uregulowania krajowego w dzienniku urzędowym tego państwa członkowskiego, a nie data wejścia

w życie wspomnianego uregulowania. W pkt 28 zaskarżonego wyroku Sąd wskazał bowiem jedynie, iż okoliczność, że ustawa nr 313/2009 została przyjęta w dniu 30 czerwca 2009 r., jest pozbawiona znaczenia, skoro ustawa ta nie weszła jeszcze w życie w dniu 1 sierpnia 2009 r., nie podając powodów uzasadniających wybór jednej daty na niekorzyść drugiej.

- 79 W drugiej części zarzutu trzeciego Węgry podnoszą, że Sąd nie uzasadnił wystarczająco w pkt 30 zaskarżonego wyroku wniosku, zgodnie z którym nie można interpretować ustawy nr 313/2009 jako zmiany dotyczącej specyfikacji w rozumieniu art. 73 ust. 2 rozporządzenia nr 607/2009. Sąd zatem nie ustosunkował się do argumentacji Węgier stanowiącej, że w państwie członkowskim, w którym sporządzenie specyfikacji nie było obowiązkowe przed wprowadzeniem nowego uregulowania Unii, zmiana ustawy lub rozporządzenia dotyczących elementów, które powinny być wskazane w specyfikacji, może stanowić zmianę taką jak ta, o której mowa we wspomnianym art. 73 ust. 2 rozporządzenia nr 607/2009.
- 80 W ocenie Komisji zarzut trzeci Węgier w całości skierowany jest przeciwko uzupełniającej podstawie uzasadnienia zaskarżonego wyroku i z tego względu jest nieistotny dla sprawy.
- 81 Republika Słowacka uważa, że pierwsza część zarzutu trzeciego jest niedopuszczalna, jako że argument dotyczący daty publikacji uregulowania krajowego nie został podniesiony przez Węgry przed Sądem, ponieważ Węgry rozwinęły jedynie argumenty w odniesieniu do daty przyjęcia lub wejścia w życie uregulowania krajowego. W każdym razie jest ona bezzasadna, podobnie jak druga część wspomnianego zarzutu, który ma ponadto charakter uzupełniający.

Ocena Trybunału

- 82 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem zarzuty skierowane przeciwko uzupełniającym podstawom orzeczenia Sądu nie mogą prowadzić do uchylecia tego orzeczenia i dlatego są nieistotne dla sprawy (ww. wyrok w sprawach połączonych Dansk Rørindustri i in. przeciwko Komisji, pkt 148; a także postanowienie z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie C-171/05 P Piau przeciwko Komisji, pkt 86).
- 83 W niniejszym przypadku Węgry same stwierdzają zaś, że Sąd nie był zobowiązany do roztrząsania kwestii, czy uregulowanie krajowe wymagane dla wpisu do bazy danych E-Bacchus powinno być opublikowane w dacie ostatecznej, czy też wejść w życie w tej dacie, ani kwestii ewentualnego stosowania art. 73 ust. 2 rozporządzenia nr 607/2009, skoro orzekł w pkt 19 zaskarżonego wyroku, iż sporny wpis nie może wywoływać skutków prawnych.
- 84 W rezultacie, jako że obie części zarzutu trzeciego są skierowane przeciwko uzupełniającym podstawom uzasadnienia zaskarżonego wyroku, należy uznać ten zarzut za nieistotny dla sprawy w całości.
- 85 Ponieważ żaden z zarzutów przywołanych przez Węgry nie został uwzględniony, odwołanie należy oddalić w całości.

W przedmiocie kosztów

- 86 Zgodnie z art. 184 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem, jeżeli odwołanie jest bezzasadne, Trybunał rozstrzyga o kosztach. Zgodnie z art. 138 § 1 tego regulaminu, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 184 § 1 tego regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ Komisja wniosła o obciążenie Węgier kosztami postępowania, a Węgry przegrały sprawę, należy obciążyć je kosztami postępowania.

⁸⁷ Zgodnie z art. 140 § 1 wspomnianego regulaminu, również mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie wspomnianego art. 184 ust. 1, państwa członkowskie, które przystąpiły do sprawy w charakterze interwenientów, pokrywają własne koszty. Z tego względu Republika Słowacka pokrywa własne koszty.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

- 1) **Odwołanie zostaje oddalone.**
- 2) **Węgry zostają obciążone kosztami postępowania.**
- 3) **Republika Słowacka pokrywa własne koszty.**

Podpisy